

Medlem har fremhævet saa overordentlig stærkt.

Bajer: Det glæder mig, at den ærede Ordfører ikke er bleven bange for det Strømmestud, som kom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage), og jeg kunde for saa vidt indskrænke mig til at henholde mig til den ærede Ordførers Gendrivelse af, hvad der fremkom fra den ærede Forslagsstillers Side med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 1. Men siden den ærede Forslagsstiller syntes at ønske at vide, hvad man fra fredsvenlig Side kunde fremføre i denne Henseende, og mente, at særlig Fredsvennerne skulde støtte hans Forslag, saa vil jeg dog ogsaa give et lille Bidrag til Forhandlingen og sige, at jeg er en bestemt Modstander af Forslaget under Nr. 1. Jeg beklager, at dette Forslag har foreligget saa overordentlig kort, jeg saa det først for en Times Tid siden, da jeg kom for, og jeg er derfor ikke rustet med et saadant Arsenal som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds, saa det er kun det umiddelbare Indtryk, jeg her meddeler. Der er kommet to Indvendinger imod det, som Tinget vedtog ved 2den Behandling, og som nu det ærede Medlem, der stiller Forslaget under Nr. 1 til 3dje Behandling, vil have forandret ved denne 3dje Behandling. Den ene af disse Indvendinger er den økonomiske, den anden kalder jeg den militærtekniske, jeg beder de ærede militære Medlemmer om ikke at blive bange, det er blot et kort Ravn, det vil sige det er en Betragtning hentet fra mulige Krigsforhold. Med Hensyn til det økonomiske er den ærede Ordfører mest tilbøjelig til at være enig med Forslaget, men det er en Betragtning, som forekommer mig har en lille Smule protektionistisk Smag. Det er den samme Betragtning, som Svensterne gøre gældende, naar de sige: „Sverige for Svenskerne“, naar de ville have høje Toldsatser, og som vi ogsaa kende her i Udtrykket: „det rene Vand“ som Standpunktet tilspidset. Jeg tror ikke, jeg kan mistænkes for ikke at ville værne om dansk Nationalitet, hvor det virkelig gælder om at værne om aandelige Former eller lignende, men jeg tror, man i økonomisk Henseende staar sig bedst ved, naar man vil fremme Fredsagen, at betragte hele Verden som til en vis Grad solidarisk, idet efterhaanden, som Samkvæmsmidlerne udvikle sig, en Ulykke i økonomisk Henseende et Sted mere eller mindre vil ramme, om ikke alle saa dog mange flere Steder end nu. Naar det her er vedtaget, at det ikke skal være nødvendigt, at et Skib

ejes udelukkende af danske, men bare, at to Tredjedele skulle have dansk Indfødsret, saa er det et Skridt i den Retning at gøre Verden mere solidarisk i økonomisk Henseende og derfor ogsaa i fredsvenlig Retning. Dertil kommer, at vi have i Pariser-Deklarationen af 1856 — jeg antager, at det høje Ting kender den — en Bestemmelse i andet Punkt, som udtrykker, om end i andre Ord: „Frit Skib giver fri Ladning.“ Det, som nu er vedtaget af Tinget, og som jo ogsaa andre Nationer have vedtaget, er en Udvidelse af dette; det er ikke alene, at Flaget dækker Ladningen, men ogsaa, at Flaget dækker en Del af Skibet, selv om Skibet ejes af fremmede. Jeg synes, det var smukt, om Danmark, der tidligere har gaaet i Spidsen netop for at udvide det neutrale Omraade, ogsaa traadte ind i de Staters Rækker, som ikke ere bange for, at et Skib kan ejes for en Del af Udlændinge og dog alligevel kræve det neutrale Flag respekteret. Men dernæst vil jeg udtale, at om ogsaa det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds havde nogen Ret i, at det danske Flag maaske var mindre sikkert med denne Bestemmelse, end naar man havde de rene Certifikater — hvilket jeg ikke vil indrømme, — deri er jeg enig med den ærede Ordfører — men selv om han havde nogen Ret deri, saa kan det dog ikke være rigtigt for os her at lovgive, som om Krig var Reglen og Fred Undtagelse, tværtimod tror jeg, at vi i den Henseende skulle træde i de andre fredelige Staters Fodspor og lovgive, som Fred mere og mere maatte være Reglen og Krig Undtagelsen. Det glædede mig, at det ærede Medlem nævnte de Forhandlinger, som nylig have fundet Sted i den tyfste Rigsdag, hvor Rigsdagens Viceformand, Dr. Baumbach, som jeg har den Ære at kende personlig fra den interparlamentariske Konference i Rom, stod over for Rigsstansler Caprivi. (Munterhed). Naar jeg siger, at jeg kender Dr. Baumbach personlig, er det ikke for at blære mig med dette Bekendtskab, om jeg saa maa sige, men det er, fordi jeg kender hans Meninger fuldstændig, og fordi jeg ved, at hvis jeg kunde gøre ham til Talsmand her, vilde man saa ganske andre Grunde at høre end dem, jeg er i Stand til at fremføre mod det Standpunkt, som indtages af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds. Jeg synes, at det er uheldigt, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds appellerer til Fredsvennerne i saa Henseende, naar en saa anerkendt Fredsven som Baumbach stod over for den tyfste Rigsstansler Caprivi, som man dog ikke i særlig Grad vil kalde for